

Ve své diplomové práci jsem zabýval sociální teorií významného německého kritického teoretika Axela Honnetha. Konkrétně jsem se zaměřil na dva problémy, které považuji v konceptuálním prostoru Honnethovy teorie uznání za velmi aktuální a naléhavé. Za prvé jsem se zabýval interpretací důsledků významného pojmového posunu, který do jisté míry Axel Honneth ve své teorii provedl v posledním desetiletí: sociální ocenění vnímá jako rozdělenou kategorii, v které z hlediska kritiky pozdně-kapitalistické společenské formy hraje podstatnější roli studium a analýza výkonu. Za druhé bylo cílem mé studie anticipovat předpokládanou transpozici Honnethovy teorie uznání na globální rovinu. S tímto problémem jsem se zde vyrovnal především na rovině zdůvodnění globálního redistribuce jako základního principu kosmopolitní spravedlnosti.

Z těchto důvodů byla má studie složena z těchto částí: obecné a heslovité seznámení s metodologickým odkazem kritické teorie s ohledem na tu jeho část, která hraje nejvýznamnější roli v teorii Axela Honnetha. Poté následovalo stručné seznámení s komplexní teorií uznání Axela Honnetha tak, jak ji aktuálně rozpracoval podle struktury: sociální teorie a teorie spravedlnosti. Další část byla analýzou a interpretací morální kategorie výkonu u Axela Honnetha s tím, že jsem náležitě vypointoval důsledky analyzovaného pojmového posunu. Poslední část studie byla věnována anticipaci možných teoretických východisek, která jsou důležitá při transpozici Honnethovy teorie uznání na rovinu globální spravedlnosti. Zde jsem také poskytl stručné představené rozdíly mezi jednotlivými pojetími spravedlnosti v podmínkách postvestfálského rámce a opřel tuto část především o potřebu globálního redistributivního principu (který fundamentálně souvisí s pojmem výkonu).